

Onüçüncü Sözün İkinci Makamı

[Cazibedar bir fitne içinde bulunan ve daha Aklını kaybetmeyen bazı gençlerle bir muhaveredir.]

Bir kısım gençler tarafından şimdiki aldatıcı ve cazibedar lehviyat ve hevesatın hücumları karşısında "Âhiretimizi ne suretle kurtaracağız" diye, Risale-i Nur'dan meded istediler. Ben de Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi namına onlara dedim ki: Kabir var, hiç kimse inkâr edemez. Herkes ister istemez oraya girecek. Ve oraya girmek için de üç tarzda üç yoldan başka yol yok...

Birinci yol: O kabir, Ehl-i Îman için bu dünyadan daha güzel bir Âlemin kapısıdır.

İkinci yol: Âhireti tasdik eden, fakat sefahet ve dalâlette gidenlere, bir haps-i ebedî ve bütün dostlarından bir tecrid içinde bir haps-i münferid, yalnız başına bir hapis kapısıdır. Öyle gördüğü ve itikad ettiği ve inandığı gibi hareket etmediği için öyle muamele görecektir.

Üçüncü yol: Âhirete inanmayan ehl-i inkâr ve dalâlet için bir i'dam-ı ebedî kapısı... Yâni hem kendisini, hem bütün sevdiklerini i'dam edecek bir darağacıdır. Öyle bildiği için, cezası olarak aynını görecek. Bu iki şık bedihîdir, delil istemiyor, göz ile görünür.

Mâdem ecel gizlidir; her vakit ölüm, başını kesmek için gelebiliyor ve genç ihtiyar farkı yoktur. Elbette daima gözü önünde öyle büyük dehşetli bir mes'ele karşısında bıçare İnsan; o i'dam-ı ebedî, o dipsiz, nihayetsiz haps-i münferidden kurtulmak çaresini aramak ve kabir kapısını bir Âlem-i Bâkiye, bir Saadet-i Ebediyeye ve Âlem-i Nura açılan bir kapıya kendi hakkında çevirmek hâdisesi; o İnsanın dünya kadar büyük bir mes'elesidir.

Bu kat'î Hakikat, bu üç yol ile bulunduğunda ve bu üç yolun da mezkûr üç Hakikat ile olacağını ihbar eden yüzyirmidört bin Muhibir-i Sadık, ellerinde Nişane-i Tasdik olan Mu'cizeler bulunan Enbiyalar ve o Enbiyaların haber verdikleri aynı haberleri, Keşf ve Zevk ve Şühud ile tasdik eden ve imza basan yüzyirmidört milyon Evliyanın aynı Hakikate şehadetleri ve hadd ü hesaba gelmeyen Muhakkiklerin, kat'î delilleriyle -o Enbiya ve Evliyanın verdikleri aynı haberleri- aklen İlmelyakîn derecesinde (*) isbat ettikleri ve yüzde doksandokuz ihtimal-i kat'î ile "i'dam ve zindan-ı ebedîden kurtulmak ve o yolu Saadet-i Ebediyyeye çevirmek, yalnız İman ve İtaat iledir..." diye ittifaken haber veriyorlar.

Acaba yüzde bir ihtimal-i helâket bulunan bir tehlike yolunda gitmemek için, bir tek muhbirin sözü nazara alınsa ve onun sözünü dinlemeyip o yolda giden adamın, endişe-i helâketten gelen elem-i manevî, onun yemek iştihasını kaçırdığı halde.. böyle yüzbinler Sadık ve Musaddak Muhibirlerin yüzde yüz ihtimal ile, dalâlet ve sefahet göz önündeki kabir darağacına ve ebedî haps-i münferidine kat'î sebep olduğunu ve İman, Ubûdiyyet yüzde yüz ihtimal ile o darağacını kaldırıp, o haps-i münferidi kapatıp, şu göz önündeki kabri, bir Hazine-i Ebediyyeye, bir Saray-ı Saadete açılan bir kapıya çeviriyor diye ihbar eden ve emarelerini ve âsârlarını gösterdikleri halde, bu acib ve garib ve dehşetli ve azametli mes'ele karşısında bulunan bîçare İnsan ve bahusus Müslüman eğer İman ve Ubûdiyyeti olmazsa, bütün dünya saltanatı ve lezzeti bir tek İnsana verilse; acaba o göz önündeki, her vakit oraya çağrılmasına nöbetini bekleyen bir İnsana verdiği o endişeden gelen elîm elemi kaldırabilir mi? Sizden soruyorum.

Mâdem ihtiyarlık, hastalık, musibet ve her tarafta vefiyatlar o dehşetli elemi deşiyorlar ve ihtar ediyorlar. Elbette o ehl-i dalâlet ve sefahet yüzbin lezzeti ve zevki alsa da, yine o manevî bir Cehennem kalbinde yaşar ve yakar. Fakat pek kalın gaflet sersemliği muvakkaten hissettirmez.

Mâdem Ehl-i İman ve Taat, göz önünde gördüğü kabri bir Hazine-i Ebediyyeye, bir Saadet-i Lâyezalîye kendisi hakkında bir kapı olduğunu ve o ezeli mukadderat piyangosundan milyarlar altın ve elmasları kazandıracak bir bilek dahi İman vesikasıyla ona çıkmış. Her vakit "Gel bileti al!" diye beklemesinden derin, esaslı, hakikî lezzet ve zevk-i manevî öyle bir lezzettir ki; eğer tecessüm etse ve o çekirdek bir ağaç olsa,

(*): Onlardan birisi Risale-i Nur'dur. Meydandadır.

o adama hususî bir Cennet hükmüne geçtiği halde; o zevk ve Lezzet-i Azîmeyi terkedip, gençlik saikasıyla, o hadsiz elemeler ile âlûde zehirli bir bala benzeyen sefihane ve heveskârane muvakkat bir lezzet-i gayr-ı meşruayı ihtiyar eden, hayvandan yüz derece aşağı düşer. Ecnebi dinsizleri gibi de olamaz. Çünkü onlar, Peygamberi inkâr etseler, diğerlerini tanıyabilirler. Peygamberleri bilmeseler de Allah'ı tanıyabilirler. Allah'ı bilmeseler de Kemâlâta medar olacak bazı güzel hasletler bulunabilir. Fakat bir Müslüman; hem Enbiyayı, hem Rabbini, hem bütün Kemâlâtı Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm vasıtasıyla biliyor. Onun Terbiyesini bırakan ve zincirinden çıkan daha hiçbir Peygamberi (A.S.) tanımaz ve Allah'ı da tanımaz. Ve Ruhunda Kemâlâtı muhafaza edecek hiçbir Esasatı bilemez. Çünkü Peygamberlerin en âhiri ve en büyükleri ve Dini ve Daveti umum nev'-i beşere baktığı için ve Mu'cizatça ve Dince umuma faik ve bütün nev'-i beşere bütün Hakaikte Üstadlık edip, ondört asırda parlak bir surette isbat eden ve nev'-i beşerin Medar-ı İftiharı bir Zâtın Terbiye-i Esasîyelerini ve Usûl-ü Dinini terkederek, elbette hiçbir cihette bir Nur, bir Kemal bulamaz. Sukut-u mutlaka mahkûmdur.

İşte ey hayat-ı dünyeviye'nin zevkine mübtela ve endişe-i istikbal ile istikbalini ve hayatını temin için çabalayan bîçareler! Dünyanın lezzetini, zevkini, saadetini, rahatını isterseniz; Meşru Dairedeki keyfe iktifa ediniz. O, keyfinize kâfidir. Haricinde ve gayr-ı meşru dairedeki bir lezzetin içinde bin elem olduğunu sâbık beyanatta elbette anladınız. Eğer mazi, yâni geçmiş zamanın hâdisatını, sinema ile halihazırda gösterdikleri gibi; istikbaldeki ahval dahi, meselâ elli sene sonraki halleri bir sinema ile gösterilse idi, ehl-i sefahet şimdiki güldüklerine yüzbinlerce nefrin ve nefret edip ağlayacaklardı. Dünya ve Âhirette ebedî ve daimî süruru isteyen, İman Dairesindeki Terbiye-i Muhammediyeyi (A.S.M.) kendine Rehber etmek gerektir.

* * *

BİRKAÇ BÎÇARE GENÇLERE VERİLEN BİR TENBİH, BİR DERS, BİR İHTARDIR

Bir gün yanıma parlak birkaç genç geldiler. Hayat ve gençlik ve hevesat cihetinden gelen tehlikelerden sakınmak için tesirli bir ihtar almak isteyen bu gençlere... ben de eskiden Risale-i Nur'dan meded isteyen gençlere dediğim gibi dedim ki: Sizdeki gençlik kat'iyyen gidecek. Eğer siz Daire-i Meşruada kalmazsanız, o gençlik zayi' olup başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem Âhirette kendi lezzetinden çok ziyade belalar ve elemeler getirecek. Eğer Terbiye-i İslâmiye ile o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak İffet ve Namusluluk ve taatte sarfetseniz, o gençlik manen bâki kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebep olacak.

Hayat ise, eğer İman olmazsa veyahut isyan ile o İman tesir etmezse; hayat, zahîrî ve kısacık bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüznler, kederler verir. Çünkü İnsanda Akıl ve Fikir olduğu için, hayvanın aksine olarak hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fitraten alâkadardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir. Hayvan ise, fikri olmadığı için, hazır lezzetini, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen korkular, endişeler bozmuyor. İnsan ise, eğer dalâlet ve gaflete düşmüş ise, hazır lezzetine geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen endişeler o cüz'î lezzeti cidden acılaştırıyor, bozuyor. Husûsan gayr-ı meşru ise, bütün bütün zehirli bir bal hükmündedir. Demek hayvandan yüz derece, lezzet-i hayat noktasında aşağı düşer. Belki ehl-i dalâletin ve gafletin hayatı, belki Vücudu, belki Kâinatı; bulunduğu gündür. Bütün geçmiş zaman ve Kâinatlar, onun dalâleti noktasında madumdur, ölmüştür. Akıl alâkadarlığı ile ona zulmetler, karanlıklar veriyor. Gelecek zamanlar ise, itikadsızlığı cihetiyle yine madumdur. Ve ademle hasıl olan ebedî firaklar, mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulmetler veriyorlar. Eğer İman Hayata Hayat olsa; o vakit hem geçmiş, hem gelecek zamanlar İmanın Nuruyla ışıklanır ve Vücut bulur. Zaman-ı hazır gibi Ruh ve Kalbine İman noktasında ulvî ve manevî Ezvakı ve Envar-ı

Vücudiyeyi veriyor. Bu Hakikatın, İhtiyar Risalesi'nde Yedinci Rica'da izahı var. Ona bakmalısınız.

İşte Hayat böyledir. Hayatın lezzetini ve zevkini isterseniz, Hayatınızı İman ile Hayatlandırınız ve Feraizle zînetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz. Her gün ve her yerde ve her vakit vefiyatların gösterdikleri dehşetli Hakikat-ı Mevt ise, size -başka gençlere söylediğim gibi- bir temsil ile beyan ediyorum:

Meselâ, burada gözünüz önünde bir darağacı dikilmiş. Onun yanında bir piyango (fakat pek büyük bir ikramiye biletleri veren) dairesi var. Biz buradaki on kişi alâküllihal, ister istemez, hiç başka çare yok, oraya davet edileceğiz, bizi çağıracaklar. Ve çağırma zamanı gizli olmasından her dakika, ya "Gel i'dam biletini al, darağacına çık!" veyahut "Gel, milyonlar altın kazandıran bir ikramiye bileti sana çıkmış gel, al!.." demelerini beklerken, birden kapıya iki adam geldi. Biri yarı çıplak güzel ve aldatıcı bir kadın, elinde zahiren gayet tatlı, fakat zehirli bir helva getirip yedirmek istiyor. Diğer biri de; aldatmaz ve aldanmaz ciddî bir adam, o kadının arkasından girdi. Dedi ki: "Size bir Tılsım, bir Ders getirdim. Bunu okusanız, o helvayı yemezseniz, o darağacından kurtulursunuz. Bu Tılsım ile o emsalsiz ikramiye biletini alırsınız. İşte bu darağacında zâten gözünüzle görüyorsunuz ki, bal yiyenler oraya giriyorlar ve oraya girinceye kadar o helvanın zehirinden dehşetli karın sancısı çekiyorlar ve o büyük ikramiye biletini alanlar çendan görünmüyorlar ve zahiren onlar da o darağacına çıktıkları görünüyor. Fakat onlar asılmadıklarını, belki oradan kolayca ikramiye dairesine girmek için basamak yaptıklarını milyonlar şahidler var, haber veriyorlar. İşte pencerelerden bakınız. En büyük memurlar ve bu işle alâkadar büyük Zâtlar yüksek sesle ilân ediyorlar ve haber veriyorlar ki; o darağacına gidenleri Aynelyakîn gözünüz ile gördüğünüz gibi, bu ikramiye biletini tılsımcılar aldıklarını hiç şek ve şübhesiz gündüz gibi kat'î biliniz." dedi.

İşte bu temsil gibi zehirli bir bal hükmünde olan gayr-ı meşru dairedaki gençliğin sefahetkârane zevkleri, Hazine-i Ebediyenin ve Saadet-i Sermediyenin bileti ve vesikası olan İmanı kaybettiği için, darağacı hükmünde olan ölüm ve ebedî zulûmat kapısı olan kabrin musibetine, aynen zahiren görüldüğü gibi düşer ve ecel gizli olduğu için genç, ihtiyar farketmeyerek her vakit ecel cellâdı, başını kesmek için gelebilir. Eğer o zehirli bal hükmünde olan hevesat-ı gayr-ı meşruayı terkedip, Tılsım-ı Kur'anî olan İman ve Feraizi elde etmekle ve fevkalâde mukadderat-ı beşer piyangosundan çıkan Saadet-i Ebediye Hazinesi biletini alacağına,

yüzyirmidört bin Enbiya Aleyhimüsselâm ile beraber hadd ü hesaba gelmeyen Ehl-i Velayet ve Ehl-i Hakikat müttefikan haber veriyorlar.. ve âsârını gösteriyorlar.

Elhasıl, gençlik gidecek. Sefahette gitmiş ise, hem dünyada, hem Âhirette, binler bela ve elemeler netice verdiğini ve öyle gençler ekseriyetle sû'-i istimal ile, israfat ile gelen evhamlı hastalıkla hastahanelere ve taşkınlıklarıyla hapishanelere veya sefaethanelere ve manevî elemelerden gelen sıkıntılarla meyhanelere düşeceklerini anlamak isterseniz; hastahane-lerden ve hapishanelerden ve kabristanlardan sorunuz. Elbette hastahane-lerin ekseriyetle lisan-ı halinden, gençlik saikasıyla israfat ve sû'-i istimal-den gelen hastalıktan eninler, eyvahlar işittiğiniz gibi; hapishanelerden dahi, ekseriyetle gençliğin taşkınlık saikasıyla gayr-ı meşru dairedeki hareketin tokatlarını yiyen bedbaht gençlerin teessüflerini işiteceksiniz. Ve kabristanda ve mütemadiyen oraya girenler için kapıları açılıp kapanan o Âlem-i Berzahta -Ehl-i Keşfelkuburun müşahedatıyla ve bütün Ehl-i Hakikatın tasdikıyla ve şehadetiyle- ekser azablar, gençlik sû'-i istimalâtının neticesi olduğunu bileceksiniz. Hem Nev'-i İnsanın ekseriyetini teşkil eden ihtiyarlardan ve hastalardan sorunuz. Elbette ekseriyet-i mutlaka ile esefler, hasretler ile "Eyvah gençliğimizi bâdiheva, belki zararlı zayı' ettik. Sakın bizim gibi yapmayınız." diyecekler. Çünkü beş-on senelik gençliğin gayr-ı meşru zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve Berzahta azab ve zarar ve Âhirette Cehennem ve sakar belasını çeken adam, en acınacak bir

halde olduğu halde **الرَّاضِي بِالضَّرَرِ لَا يُنْظَرُ لَهُ** Sırrıyla hiç acınmaya müstehak olamaz. Çünkü zarara rızasıyla girene Merhamet edilmez ve lâıyk değildir. Cenab-ı Hak bizi ve sizi, bu zamanın cazibedar fitnesinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, **...آمِينَ**.

RİSALE-İ NUR MİZANLARINDAN ONÜÇÜNCÜ SÖZ'ÜN İKİNCİ MAKAMININ HÂŞİYESİDİR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Risale-i Nur'daki Hakikî Teselliye mahpuslar çok muhtaçtırlar. Husûsan gençlik darbesini yiyip, taze ve şirin ömrünü hapiste geçirenlerin, Nurlara ekmek kadar ihtiyaçları var. Evet gençlik damarı, Akıldan ziyade hissiyatı dinler... His ve heves ise kördür, akibeti görmez. Bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzete tercih eder. Bir dakika intikam lezzeti ile katleder, seksen bin saat hapis elemelerini çeker. Ve bir saat sefahet keyfiyle bir namus mes'elesinde; binler gün hem hapsin, hem düşmanın endişesinden sıkıntılarla ömrünün Saadeti mahvolur. Bunlara kıyasen bîçare gençlerin çok vartaları var ki: En tatlı hayatını, en acı ve acınacak bir hayata çeviriyorlar ve bilhassa şimalde koca bir devlet, gençlik hevesatını elde ederek, bu asrı fırtınalarıyla sarsıyor. Çünkü akibeti görmeyen kör hissiyatla hareket eden gençlere, Ehl-i Namusun güzel kızlarını ve karılarını ibahe eder. Belki hamamlarında erkek kadın beraber çıplak olarak girmelerine izin vermeleri cihetinde bu fuhşiyatı teşvik eder. Hem serseri ve fakir olanlara, zenginlerin mallarını Helâl eder ki; bütün beşer bu musibete karşı titriyor.

İşte bu asırda İslâm ve Türk gençleri kahramânane davranıp iki cihetten hücum eden bu tehlikeye karşı, Risale-i Nur'un Meyve ve Gençlik Rehberi gibi keskin kılınçlarıyla mukabele etmeleri elzemdir. Yoksa o bîçare genç, hem dünya istikbalini, hem mes'ud hayatını, hem Âhiretteki Saadetini ve Hayat-ı Bâkiyesini azablara, elemelere çevirip mahveder ve sû'-i istimal ve sefahetle hastahanelere ve hissiyatın taşkınlıklarıyla hapishanelere düşer. Eyvahlar, esefler ile ihtiyarlığında çok ağlayacak. Eğer Terbiye-i Kur'aniye ve Nur'un Hakikatlarıyla kendini muhafaza eylese, tam bir kahraman genç ve mükemmel bir İnsan ve mes'ud bir Müslüman ve sair Zihayatlara, hayvanlara bir nevi Sultan olur.

Evet bir genç, hapiste yirmidört saat her günkü ömründen tek bir saatini beş Farz Namazına sarfetse ve ekser günahlardan hapis mani olduğu gibi o musibete sebebiyet veren hatadan dahi Tövbe edip sair zararlı, elemli günahlardan çekilse; hem hayatına, hem istikbaline, hem vatanına, hem milletine, hem akrabasına büyük bir faydası olması gibi o on-onbeş senelik fâni gençlikle ebedî parlak bir gençliği kazanacağını, başta Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan, bütün Kütüb ve Suhuf-u Semaviye kat'î haber verip müjde ediyorlar.

Evet o şirin, güzel gençlik nimetine İstikametle, Taatle şükretse; hem ziyadeleşir, hem bâkileşir, hem lezzetlenir. Yoksa hem belalı olur, hem elemli, gamlı, kâbuslu olur, gider. Hem akrabasına, hem vatanına, hem milletine muzır bir serseri hükmüne geçirmeğe sebebiyet verir.

Eğer mahpus, zulmen mahkûm olmuş ise, Farz Namazını kılmak şartıyla, herbir saati, bir gün İbadet olduğu gibi, o hapis onun hakkında bir çilehane-i uzlet olup eski zamanda mağaralara girerek İbadet eden Münzevi Sâlihlerden sayılabilirler.

Eğer fakir ve ihtiyar ve hasta ve İman Hakikatlarına müştak ise; Farzını yapmak ve tövbe etmek şartıyla herbir saatleri yirmişer saat İbadet olup hapis ona bir İstirahathane ve Merhametkârane ona bakan dostlar için bir Muhabbethane, bir Terbiyehane, bir Dershane hükmüne geçer. O hapiste durmakla hariçteki müşevveş, her taraftaki günahların hücumuna maruz serbestiyetten daha ziyade hoşlanabilir. Hapisten tam bir Terbiye alır. Çıktığı zaman bir katil, bir müntakim olarak değil, belki tövbekâr, tecrübeli, terbiyeli, millete menfaatli bir adam çıkar. Hattâ Denizli hapsindeki Zâtların az zamanda Nurlardan fevkalâde hüsn-ü ahlâk dersini alanlarını gören bazı alâkadar Zâtlar demişler ki: "Terbiye için onbeş sene hapse atmaktan ise, onbeş hafta Risale-i Nur Dersini alsalar, daha ziyade onları ıslah eder."

Mâdem ölüm ölmüyor ve ecel gizlidir, her vakit gelebilir ve mâdem kabir kapanmıyor, kafil kafil arkasında gelenler oraya girip kayboluyorlar ve mâdem ölüm, Ehl-i İman hakkında i'dam-ı ebedîden terhis tezkeresine çevrildiği, Hakikat-ı Kur'aniye ile gösterilmiş ve ehl-i dalâlet ve sefahet hakkında göz ile görüldüğü gibi bir i'dam-ı ebedîdir; bütün mahbubatından ve mevcûdattan bir firak-ı lâyezalîdir. Elbette ve elbette hiç şübhe kalmaz ki, en bahtiyar odur ki; sabır içinde şükretmek ve hapis müddetinden tam istifade ederek Nurların Dersini alarak İstikamet dairesinde, İmanına ve Kur'ana Hizmete çalışmaktır.

Ey zevk ve lezzete mübtela İnsan! Ben yetmişbeş yaşımda binler tecrübelerle ve hüccetlerle ve hâdiselerle Aynelyakîn bildim ki: Hakikî zevk ve elemsiz lezzet ve kedersiz sevinç ve hayattaki Saadet yalnız İmandadır ve İman Hakikatleri Dairesinde bulunur. Yoksa dünyevî bir lezzette çok elemeler var. Bir üzüm tanesini yedirir, on tokat vurur gibi hayatın lezzetini kaçırrır.

Ey hapis musibetine düşen bîçareler!. Mâdem dünyanız ağlıyor ve hayatınız acılaştı; çalışınız, Âhiretiniz dahi ağlamasın ve Hayat-ı Bâkiyeniz gülsün, tatlılaşsın, hapisten istifade ediniz. Nasıl bazan ağır şerait altında düşman karşısında bir saat nöbet, bir sene İbadet hükmüne geçebilir. Öyle de, sizin bu ağır şerait altında herbir saat İbadet zahmeti; çok saatler olup, o zahmetleri Rahmetlere çevirir.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz Sıddık Kardeşlerim,

Hapis musibetine düşenlere ve onlara merhametkârane, sadakatle, hariçten gelen erzaklarına nezaret ve yardım edenlere kuvvetli bir Teselliği "Üç Nokta"da beyan edeceğim.

Birinci Nokta: Hapiste geçen ömür günleri, herbir gün on gün kadar bir İbadet kazandırabilir ve fânî saatleri, meyveleri cihetiyle manen bâkî saatlere çevirebilir ve beş-on sene ceza ile, milyonlar sene haps-i ebedîden kurtulmağa vesile olabilir. İşte Ehl-i İman için bu pek büyük ve çok kıymetdar kazanç şartı, Farz Namazını kılmak ve hapse sebebiyet veren günahlardan tövbe etmek ve sabır içinde şükretmektir. Zâten hapis çok günahlara manidir, meydan vermiyor.

İkinci Nokta: Zevâl-i lezzet elem olduğu gibi, zevâl-i elem dahi lezzettir. Evet herkes geçmiş lezzetli, safalı günlerini düşünse; teessüf ve tahassür elem-i manevîsini hissedip "Eyvah" der ve geçmiş musibetli, elemli günlerini tahattur etse; zevâlinde bir manevî lezzet hisseder ki: "

الْحَمْدُ لِلَّهِ şükür, o bela Sevabını bıraktı gitti" der. Ferah ile teneffüs eder.

Demek bir saat muvakkat elem, Ruhta bir manevî lezzet bırakır ve lezzetli saat, bilakis elem bırakır. Mâdem Hakikat budur ve

mâdem geçmiş musibet saatleri, elemeleri ile beraber madum ve yok olmuş ve gelecek bela günleri, şimdi madum ve yoktur ve yoktan elem yok ve madumdan elem gelmez. Meselâ, birkaç gün sonra aç ve susuz olmak ihtimalinden, bugün o niyetle mütemadiyen ekmek yese ve su içse, ne derece divaneliktir. Aynen öyle de, geçmiş ve gelecek elemli saatleri -ki hiç ve madum ve yok olmuşlar- şimdi düşünüp sabırsızlık göstermek ve kusurlu nefsini bırakıp, Allah'tan şekva etmek gibi "Of, of" etmek divaneliktir. Eğer sağa-sola yâni geçmiş ve geleceklere Sabır Kuvvetini dağıtmazsa ve hazır saate ve güne karşı tutsa, tam kâfi gelir. Sıkıntı ondan bire iner. Hattâ şekva olmasın, ben bu üçüncü Medrese-i Yusufiyede, birkaç gün zarfında, hiç ömrümde görmediğim maddî ve manevî sıkıntılı, hastalıklı musibetimde, husûsan Nur'un Hizmetinden mahrumiyetimden gelen me'yusiyet ve kalbî ve ruhî sıkıntılar beni ezdiği sırada, İnayet-i İlâhiyye bu mezkûr Hakikatı gösterdi. Ben de sıkıntılı hastalığımın ve hapsimden razı oldum. Çünkü benim gibi kabir kapısında bir biçareye, gafletle geçebilir bir saatini, on aded İbadet saatleri yapmak büyük kârdır diye şükreyledim.

Üçüncü Nokta: Mahpuslara Şefkatkârane Hizmetle yardım etmek ve muhtaç oldukları Rızıklarını ellerine vermek ve manevî yaralarına tesellilerle merhem sürmekte az bir amel ile büyük bir kazanç var ve dışarıdan gelen yemeklerini onlara vermek, aynı o yemek kadar o gardiyan ve gardiyan ile beraber dâhilde ve hariçte çalışanların -bir Sadaka hükmünde- Defter-i Hasenatına yazılır. Husûsan musibettede, ihtiyar veya hasta veya fakir veya garib olsa, o Sadaka-i Maneviyenin Sevabı çok ziyadeleşir.

İşte bu kıymetli kazancın şartı, Farz Namazını kılmaktır. Tâ ki o Hizmeti, Lillah için olsun. Hem bir şartı da, Sadakat ve Şefkat ve sevinç ile, minnet etmemek tarzda yardımlarına koşmaktır.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ ۞ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Ey Hapis Arkadaşlarım Ve Din Kardeşlerim!

Size hem dünya azabından, hem Âhiret azabından kurtaracak bir Hakikati beyan etmek, Kalbime ihtar edildi. O da şudur:

Meselâ: Birisi birinin kardeşini veya bir akrabasını öldürmüş. Bir dakika intikam lezzetiyle bir katl, milyonlar dakika hem kalbî sıkıntı, hem hapis azabını çektirir ve maktulün akrabası dahi intikam endişesiyle ve karşısında düşmanını düşünmesiyle, hayatının lezzetini ve ömrünün zevkini kaçırrır. Hem korku, hem hiddet azabını çekiyor. Bunun tek bir çaresi var. O da Kur'anın emrettiği ve Hak ve Hakikat ve Maslahat ve İnsaniyet ve İslâmiyet iktiza ve teşvik ettikleri olan barışmak ve musalaha etmektir.

Evet, Hakikat ve Maslahat Sulhtur. Çünkü ecel birdir, değişmez. O maktul, herhalde ecel geldiğinden daha ziyade kalmayacaktı. O katil ise, o Kaza-i İlâhiyyeye vasıta olmuş. Eğer barışmak olmazsa, iki taraf da daima korku ve intikam azabını çekerler. Onun içindir ki; "Üç günden fazla bir Mü'min diğer bir Mü'mine küsmemek" İslâmiyet emrediyor. Eğer o katl, bir adavetten ve bir kinli garazdan gelmemişse ve bir münafık o fitneye vesile olmuş ise; çabuk barışmak elzemdır. Yoksa o cüz'î musibet büyük olur, devam eder. Eğer barışsalar ve öldüren tövbe etse ve maktule her vakit Dua etse, o halde her iki taraf çok kazanırlar ve Kardeş gibi olurlar. Bir gitmiş Kardeşe bedel, birkaç dindar Kardeşleri kazanır. Kaza ve Kader-i İlâhîye teslim olup düşmanını afveder ve bilhassa mâdem Risale-i Nur Dersini dinlemişler, elbette mabeynlerinde bulunan bütün küsmekleri

bırakmağa hem maslahat ve istirahat-ı şahsiye ve umumiye, hem Nur Dairesindeki Uhuvvet iktiza ediyor.

Nasılki Denizli hapsinde birbirine düşman bütün mahpuslar, Nurlar Dersiyile birbirlerine Kardeş oldular ve bizim beraetimize bir sebep olup,

hattâ dinsizlere, serserilere de o mahpuslar hakkında "مَا شَاءَ اللَّهُ، بَارَكَ اللَّهُ"

dedirttiler ve o mahpuslar tam teneffüs ettiler. Ben burada gördüm ki: Birtek adamın yüzünden yüz adam sıkıntı çekip beraber teneffüse çıkmıyorlar. Onlara zulüm olur. Mert ve vicdanlı bir Mü'min, küçük ve cüz'î bir hata veya menfaatle yüzer zararı Ehl-i Îmâna vermez. Eğer hata etse verse, çabuk Tövbe etmek lâzımdır.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَنْصَحُ بِحَمْدِهِ

Aziz Yeni Kardeşlerim Ve Eski Mahpuslar!

Benim kat'i kanaatım gelmiş ki; buraya girmemizin İnayet-i İlâhiyye cihetinde bir ehemmiyetli sebebi sizsiniz. Yâni, Nurlar Tesellileriyle ve Îmanın Hakikatlarıyla sizi bu hapis musibetinin sıkıntılarından ve dünyevî çok zararlarından ve boşuboşuna gam ve hüzn ile giden hayatınızı faydasızlıktan, bâdiheva zayı' olmasından ve dünyanızın ağlaması gibi Âhiretinizi ağlamaktan kurtarıp tam bir teselli size vermektir. Mâdem Hakikat budur. Elbette siz dahi, Denizli mahpusları ve Nur Talebeleri gibi birbirinize Kardeş olmanız lâzımdır. Görüyorsunuz ki: Bir bıçak içinize girmemek ve birbirinize tecavüz etmemek için dışarıdan gelen bütün eşyanız ve yemek ve ekmeğinizi ve çorbanızı karıştırıyorlar. Size sadakatla Hizmet eden gardiyanlar çok zahmet çekiyorlar. Hem siz, beraber teneffüse çıkmıyorsunuz. Güya canavar ve vahşi gibi birbirinize saldıracaksınız. İşte şimdi sizin gibi fitrî Kahramanlık damarını taşıyan yeni arkadaşlar, bu zamanda manevî büyük bir Kahramanlık ile heyete deyiniz ki: "Değil elimize bıçak, belki mavzer ve rovelver de verilse, hem emir de verilse, biz bu bîçare ve bizim gibi musibettede arkadaşlarımıza dokunmayacağız. Eskiden yüz düşmanlık ve adavetimiz dahi olsa da, onları Helâl edip hatırlarını kırmamağa çalışacağımıza, Kur'anın ve Îmanın ve Uhuvvet-i İslâmiyenin ve maslahatımızın Emriyle ve İrşadiyle karar verdik." diyerek, bu hapsi bir mübarek Dershaneye çeviriniz.

LEYLE-İ KADİR'DE İHTAR EDİLEN BİR MES'ELE-İ MÜHİMME

Onüçüncü Söz'ün İkinci Makamının Zeyli

Leyle-i Kadir'de kalbe gelen pek geniş ve uzun bir Hakikate, pek kısaca bir işaret edeceğiz. Şöyle ki:

Nev'-i beşer bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdadı ile ve merhametsiz tahribatı ile ve birtek düşmanın yüzünden yüzer maaşu perişan etmesiyle ve mağlubların dehşetli me'yusiyetleriyle ve galiblerin dehşetli telaş ve hâkimiyetlerini muhafaza ve büyük tahribatlarını tamir edememelerinden gelen dehşetli vicdan azablarıyla ve dünya hayatının bütün bütün fânî ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin aldâtıcı ve uyutucu olduğu umuma görünmesiyle ve fitrat-ı beşeriyedeki yüksek istidadatın ve Mahiyet-i İnsaniyesinin umumî bir surette dehşetli yaralanmasıyla ve gaflet ve dalâletin, sert ve sağır olan tabiatın, Kur'anın Elmas Kılınca altında parçalanmasıyla ve gaflet ve dalâletin en boğucu, aldâtıcı en geniş perdesi olan siyaset-i rûy-i zeminin pek çirkin, pek gaddarane hakikî sureti görünmesiyle elbette ve elbette hiç şübhe yok ki: Şimalde, garbda, Amerika'da emareleri görüldüğüne binaen nev'-i beşerin maşuk-u mecazîsi olan hayat-ı dünyeviye, böyle çirkin ve geçici olmasından fitrat-ı beşerin hakikî sevdiği, aradığı Hayat-ı Bâkiyeyi bütün kuvvetiyle arayacak ve elbette hiç şübhe yok ki: Bin üçyüzaltmış senede, her asırda üçyüzelli milyon Şakirdi bulunan ve her Hükümüne ve Davasına milyonlar Ehl-i Hakikat tasdik ile imza basan ve her dakikada milyonlar Hâfızların Kalbinde Kudsiyet ile bulunup lisanlarıyla beşere Ders veren ve hiç bir Kitabda emsali bulunmayan bir tarzda, beşer için Hayat-ı Bâkiyeyi ve Saadet-i Ebediyeyi müjde veren ve bütün beşerin yaralarını tedavi eden Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın şiddetli, kuvvetli ve tekrarlı binler Âyâtıyla, belki sarıhan ve işareten onbinler defa dava edip haber veren ve sarsılmaz kat'î delillerle, şübhe getirmesiz hadsiz hüccetleriyle Hayat-ı Bâkiyeyi kat'iyetle Müjde ve Saadet-i Ebediyeyi Ders vermesi, elbette nev'-i beşer

bütün bütün Aklını kaybetmezse, maddî veya manevî bir Kıyamet başlarına kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlandiya ve İngiltere'nin Kur'anı kabul etmeğe çalışan meşhur hatibleri ve Amerika'nın Din-i Hakkı arayan ehemmiyetli cem'iyeti gibi rûy-i zeminin geniş kıt'aları ve büyük hükûmetleri Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı arayacaklar ve Hakikatlerini anladıktan sonra bütün Ruh u Canlarıyla sarılacaklar. Çünkü bu Hakikat noktasında kat'iyyen Kur'anın misli yoktur ve olamaz ve hiçbir şey bu Mu'cize-i Ekberin yerini tutamaz.

Sâniyen: Mâdem Risale-i Nur, bu Mu'cize-i Kübranın Elinde bir Elmas Kılınç hükmünde Hizmetini göstermiş ve muannid düşmanlarını teslimine mecbur etmiş. Hem Kalbi, hem Ruhu, hem Hissiyatı tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda Hazine-i Kur'aniyenin Dellâllığını yapan ve ondan başka me'hazı ve mercii olmayan ve bir Mu'cize-i Manevîyesi bulunan Risale-i Nur o Vazifeyi tam yapıyor ve aleyhindeki dehşetli propagandalara ve gayet muannid zındıklara tam galebe çalmış ve dalâletin en sert kuvvetli kalesi olan tabiatı, Tabiat Risalesi'yle parça parça etmiş ve gafletin en kalın ve boğucu ve geniş daire-i âfâkında ve fennin en geniş perdelerinde Asâ-yı Musa'daki Meyve'nin Altıncı Mes'elesi ve Birinci, İkinci, Üçüncü, Sekizinci Hüccetleriyle gayet parlak bir tarzda gafleti dağıtıp, Nur-u Tevhidi göstermiş.

* * *

MEYVE RİSALESİ'NDEN ALTINCI MES'ELE

[Risale-i Nur'un çok yerlerinde izahı ve kat'î hadsiz hüccetleri bulunan İman-ı Billah Rûknünün binler küllî Bûrhanlarından birtek Bûrhana kısaca bir işarettir.]

Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler. "Bize Hâlıkımızı tanıttır, muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar" dediler. Ben dedim: Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisan-ı mahsusuyla mütemadiyen Allah'tan bahsedip Hâlıkı tanıttırıyorlar. Muallimleri değil, onları dinleyiniz.

Meselâ: Nasılki mükemmel bir eczahane ki, her kavanozunda hârika ve hassas mizanlarla alınmış hayattar macunlar ve tiryaklar var. Şübhesiz gayet meharetli ve kimyager ve hakîm bir eczacıyı gösterir. Öyle de, küre-i arz eczahanesinde bulunan dörtyüz bin çeşit nebatat ve hayvanat kavanozlarındaki Zîhayat macunlar ve tiryaklar cihetiyle, bu çarşıdaki eczahaneden ne derece ziyade mükemmel ve büyük olması nisbetinde, okuduğunuz fenn-i tıp mikyasıyla küre-i arz Eczahane-i Kübrasının Eczacısı olan Hakîm-i Zülcelâl'i hattâ kör gözlere de gösterir, tanıttırır.

Hem meselâ: Nasıl bir Hârika fabrika ki, binler çeşit çeşit kumaşları basit bir maddeden dokuyor. Şeksiz, bir fabrikatörü ve meharetli bir makinisti tanıttırır. Öyle de, küre-i arz denilen yüzbinler başlı, her başında yüzbinler mükemmel fabrika bulunan bu seyyar Makine-i Rabbaniye, ne derece bu İnsan fabrikasından büyükse, mükemmelse, o derecede okuduğunuz fenn-i makine mikyasıyla küre-i arzın Ustasını ve Sahibini bildirir ve tanıttırır.

Hem meselâ, nasılki gayet mükemmel binbir çeşit erzak etrafından celbedip içinde muntazaman istif ve ihzar edilmiş depo ve iâşe anbarı ve dükkân, şeksiz bir fevkalâde, iâşe ve erzak mâlikini ve sahibini ve memurunu bildirir. Öyle de, bir senede yirmidört bin senelik bir dairede muntazaman seyahat eden ve yüzbinler ve ayrı ayrı erzak isteyen

taifeleri içine alan ve seyahatıyla mevsimlere uğrayıp, baharı bir büyük vagon gibi, binler ayrı ayrı taamlarla doldurarak, kışta erzakı tükenen bîçare Zihayatlara getiren ve küre-i arz denilen bu Rahmanî İaşe Anbarı ve bir Sefine-i Sübhaniye ve binbir çeşit cihazatı ve malları ve konserve paketleri taşıyan bu depo ve Dükân-ı Rabbanî, ne derece o fabrikadan büyük ve mükemmel ise; okuduğunuz ve okuyacağınız fenn-i iaşe mikyasıyla, o kat'iyette ve o derecede küre-i arz deposunun Sahibini, Mutasarrıfını, Müdebbirini bildirir, tanıttırır, sevdirebilir.

Hem nasılkı dörtyüz bin millet içinde bulunan ve her milletin istediği erzakı ayrı ve istimal ettiği silâhı ayrı ve giydiği elbisesi ayrı ve talimatı ayrı ve terhisatı ayrı olan bir ordunun mu'cizekâr bir kumandanı, tek başıyla bütün o ayrı ayrı milletlerin ayrı ayrı erzaklarını ve çeşit çeşit eslihaalarını ve elbiselerini ve cihazatlarını, hiçbirini unutmuyarak ve şaşırmayarak verdiği o acib ordu ve ordugâh, şübhesiz bedahetle o Hârîka Kumandanı gösterir, takdîrkârane sevdirebilir. Aynen öyle de, zemin yüzünün ordugâhında ve her baharda yeniden silâh altına alınmış bir yeni Ordu-yu Sübhanîde, nebatat ve hayvanat milletlerinden dörtyüz bin nev'in çeşit çeşit elbise, erzak, esliha, talim, terhisleri gayet mükemmel ve muntazam ve hiç birini unutmuyarak ve şaşırmayarak bir tek Kumandan-ı Â'zam tarafından verilen küre-i arzın bahar ordugâhı, ne derece mezkûr İnsan ordu ve ordugâhından büyük ve mükemmel ise, sizin okuyacağınız fenn-i askerî mikyasıyla dikkatli ve Akıl başında olanlara o derece küre-i arzın Hâkimini ve Rabbini ve Müdebbirini ve Kumandan-ı Akdes'ini hayretler ve Takdislerle bildirir ve Tahmid ve Tesbihle sevdirebilir.

Hem nasılkı: Bir hârîka şehirde milyonlar elektrik lâmbaları hareket ederek her yeri gezerler, yanmak maddeleri tükenmiyor bir tarzdaki elektrik lâmbaları ve fabrikası, şeksiz, bedahetle elektriği idare eden ve seyyar lâmbaları yapan ve fabrikayı kuran ve iştiâl maddelerini getiren bir mu'cizekâr ustayı ve fevkalâde kudretli bir elektrikçiye hayretler ve tebriklerle tanıttırır. Yaşasınlar ile sevdirebilir. Aynen öyle de, bu Âlem şehrinde dünya sarayının damındaki yıldız lâmbaları, bir kısmı -kozmoğrafyanın dediğine bakılsa- küre-i arzdan bin defa büyük ve top güllesinden yetmiş defa sür'atli hareket ettikleri halde, İntizamını bozmuyor, birbirine çarpıyor, sönmüyor, yanmak maddeleri tükenmiyor. Okuduğunuz kozmografyanın dediğine göre, küre-i arzdan bir milyon defadan ziyade büyük ve bir milyon seneden ziyade yaşayan ve bir Misafirhane-i Rahmaniye'de bir lâmba ve soba olan güneşimizin yanmasının devamı için, her gün küre-i arzın denizleri kadar gazyağı ve dağları

kadar kömür veya bin arz kadar odun yığınları lâzımdır ki sönmesin ve onu ve onun gibi ulvî yıldızları gazyağsız, odunsuz, kömürsüz yandıran ve söndürmeyen ve beraber çabuk gezdiren ve birbirine çarptırmayan bir nihayetsiz Kudreti ve Saltanatı, ışık parmaklarıyla gösteren bu Kâinat şehri muhteşemindeki dünya sarayının elektrik lâmbaları ve idareleri ne derece o misâlden daha büyük, daha mükemmeldir. O derecede sizin okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i elektrik mikyasıyla bu Meşher-i Âzam-ı Kâinatın Sultanını, Münevvirini, Müdebbirini, Sâniini, o nuranî yıldızları şahid göstererek tanıttırır. Tesbihatla, Takdisatla sevdirebilir, perestîş ettirir.

Hem meselâ, nasılkı bir Kitab bulunsa ki: Bir satırında bir Kitab ince yazılmış ve herbir kelimesinde ince kalemle bir Sure-i Kur'aniye yazılmış, gayet manidar ve bütün mes'eleleri birbirini teyid eder ve kâtibini ve müellifini fevkalâde meharetli ve iktidarlı gösteren bir acib mecmua, şeksiz, gündüz gibi, kâtib ve musannifini kemâlâtıyla, hünerleriyle bildirir, tanıttırır. **مَا شَاءَ اللَّهُ، بَارَكَ اللَّهُ.** Cümleleriyle takdir ettirir. Aynen öyle de,

bu Kâinat Kitab-ı Kebiri ki, birtek sahifesi olan zemin yüzünde ve birtek forması olan baharda, üçyüz bin ayrı ayrı Kitaplar hükmündeki üçyüz bin nebatî ve hayvanî taifeleri beraber, birbiri içinde, yanlışsız hatasız, karıştırmayarak, şaşırmayarak; mükemmel, muntazam ve bazan ağaç gibi bir kelimeye bir kasideyi ve çekirdek gibi bir noktada bir Kitabın tamam fihristesini yazan bir kalem işlediğini gözümüzle gördüğümüz bu nihayetsiz manidar ve her kelimesinde çok Hikmetler bulunan şu Mecmua-i Kâinat ve bu mücessem Kur'an-ı Ekber-i Âlem, mezkûr misâldeki Kitabdan ne derece büyük ve mükemmel ve manidar ise, o derecede sizin okuduğunuz fenn-i hikmet-ül eşya ve mektebde bilfiil mübaşeret ettiğiniz fenn-i kıraat ve fenn-i kitabet, geniş mikyaslarıyla ve dûrbîn gözleriyle bu

Kitab-ı Kâinatın Nakkaşını, Kâtibini hadsiz Kemâlâtıyla tanıttırır. **اللَّهُ أَكْبَرُ**

Cümlesiyle bildirir, **سُبْحَانَ اللَّهِ** Takdisiyle tarif eder, **الْحَمْدُ لِلَّهِ** Senalarıyla la sevdirebilir. İşte bu fenlere kıyasen, yüzer fünundan herbir fen, geniş mikyasıyla ve hususî âyinesiyle ve dûrbînli gözüyle ve ibretli nazarlarıyla bu Kâinatın Hâlık-ı Zülcelâlini Esmasıyla bildirir; Sıfâtını, Kemâlâtını tanıttırır.

İşte bu muhteşem ve parlak bir Bürhan-ı Vahdaniyet olan mezkûr hücceti Ders vermek içindir ki: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan çok tekrar ile en ziyade

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

Âyetleriyle Hâlıkımızı bize tanıttırıyor, diye o mektebli gençlere dedim. Onlar dahi tamamıyla kabul edip tasdik ederek: "Hadsiz şükür olsun Rabbimize ki; tam Kudî ve Ayn-ı Hakikat bir Ders aldık. Allah senden razı olsun." dediler. Ben de dedim:

"İnsan binler çeşit elemeler ile müteallim ve binler nevi lezzetler ile mütelezziz olacak bir Zîhayat makine ve gayet derece acziyle beraber hadsiz maddî, manevî düşmanları ve nihayetsiz fakrıyla beraber hadsiz zahîrî ve bâtınî ihtiyaçları bulunan ve mütemadiyen zevâl ve firak tokatlarını yiyen bir bîçare mahlûk iken, birden İman ve Ubûdiyyetle böyle bir Padişah-ı Zülcelâl'e intisab edip bütün düşmanlarına karşı bir Nokta-i İstinad ve bütün hacatına medar bir Nokta-i İstimdad bularak, herkes mensub olduğu efendisinin şerefiyle, makamıyla iftihar ettiği gibi, o da böyle nihayetsiz Kadîr ve Rahîm bir Padişaha İman ile İntisab etse ve Ubûdiyyetle Hizmetine girse ve ecelin i'dam ilânını kendi hakkında terhis tezkeresine çevirse ne kadar memnun ve minnettar ve ne kadar müteşekkirene iftihar edebilir, kıyas ediniz."

O mektebli gençlere dediğim gibi musibettede mahpuslara da tekrar ile derim: **Onu tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır. Onu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır.** Hattâ bir bahtiyar mazlum i'dam olunurken bedbaht zalimlere demiş: "Ben i'dam olmuyorum. Belki terhis ile Saadete gidiyorum. Fakat ben de sizi i'dam-ı ebedî ile mahkûm gördüğümünden sizden tam intikamımı alıyorum." **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** diyerek sürur ile Teslim-i Ruh eder.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Hüve Nüktesi

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِهِ
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Çok Aziz Ve Sıddık Kardeşlerim;

Kardeşlerim, **قُلْ هُوَ اللَّهُ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** deki **هُوَ** Lafzında

yalnız maddî cihette bir Seyahat-ı Hayaliye-i Fikriyede hava sahifesinin mütalaasıyla âni bir surette görünen bir zarif Nükte-i Tevhidde; Meslek-i İmaniyenin hadsiz derece kolay ve Vücub derecesinde sühuletli bulunmasını ve şirk ve dalâletin mesleğinde hadsiz derecede müşkilatlı, mümteni' binler muhal bulunduğunu müşahade ettim. Gayet kısa bir işaretle o geniş ve uzun Nükteyi beyan edeceğim.

Evet nasılkı bir avuç toprak, yüzer çiçeklere nöbetle saksılık eden kabında eğer tabiata, esbaba havale edilse lâzımgelir ki; ya o kabda küçük mikyasta yüzer, belki çiçekler adedince manevî makineler, fabrikalar bulunsun veyahut o parçacık topraktaki herbir zerre, bütün o ayrı ayrı çiçekleri, muhtelif hasiyetleriyle ve hayattar cihazatıyla yapmalarını bilsin; âdeta bir ilah gibi hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun. Aynen öyle de: Emr ve İradenin bir Arşı olan havanın, rüzgârın her bir parçası ve bir

nefes ve tırnak kadar olan **هُوَ** Lafzındaki havada; küçücük mikyasta, bütün dünyada mevcut telefonların, telgrafların, radyoların ve hadsiz ve muhtelif konuşmaların merkezleri, santralları, âhize ve nâkileleri bulunsun

ve o hadsiz işleri beraber ve bir anda yapabilsin veyahut o **هُوَ** deki havanın belki unsur-u havanın herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar

ve radyo ile konuşanlar kadar manevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsın, neşretsın. Çünkü bilfiil o vaziyet kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var. İşte ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde değil bir muhal, belki zerreler adedince muhaller ve imtinalar ve müşkilatlar aşikâre görünüyor. Eğer Sâni'-i Zülcelâl'e verilse, hava bütün zerratıyla Onun emirber neferi olur. Birtek zerrenin muntazam birtek vazifesi kadar kolayca, hadsiz küllî Vazifelerini Hâlıkının İzniyle ve Kuvvetiyle ve Hâlık İntisab ve İstinad ile ve Sâniinin Cilve-i Kudreti ile bir anda şimşek sür'atinde ve **هُوَ** Telaffuzu ve havanın temevvücü sühuletinde yapılır. Yâni, Kalem-i Kudretin hadsiz ve Hârîka ve muntazam yazılarına bir sahife olur ve zerreleri, o Kalemın uçları ve zerrelerin vazifeleri dahi, Kalem-i Kaderin noktaları bulunur. Birtek zerrenin hareketi derecesinde kolay çalışır.

İşte ben **قُلْ هُوَ اللَّهُ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** deki Hareket-i Fikriye ile seyahatimde hava Âlemini temaşa ve o unsurun sahifesini mütalaa ederken, bu mücmel Hakikatı tam vâzıh ve mufasssal Aynelyakîn müşahede ettim ve **هُوَ** nin Lafzında, havasında böyle parlak bir Bürhan ve bir Lem'a-yı Vâhidiyet bulunduğu gibi; mânasında ve işaretinde gayet nurani bir Cilve-i Ehadiyet ve çok kuvvetli bir Hüccet-i Tevhid ve **هُوَ** zamirinin mutlak ve mübhem işareti hangi Zâta bakıyor işaretine bir karine-i taayyün o hüccette bulunması içindir ki, hem Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan.. hem Ehl-i Zikir Makam-ı Tevhidde bu Kudsî Kelimeyi çok tekrar ederler diye İlmelyakîn ile bildim.

Evet meselâ bir nokta beyaz kâğıtta, iki-üç nokta konulsa karıştığı ve bir adam, muhtelif çok vazifeleri beraber yapmasıyla şaşıracağı ve bir küçük Zihayata, çok yükler yüklenmesiyle altında ezildiği ve bir lisan ve bir kulak, aynı anda müteaddid kelimelerin beraber çıkması ve girmesi İntizamını bozup karışacağı halde; Aynelyakîn gördüm ki: **هُوَ** nin anahtarı ile ve pusulasıyla fikren seyahat ettiğim hava unsurunda herbir parçası hattâ herbir zerresi içine muhtelif binler noktalar, harfler, kelimeler konulduğu veya konulabileceği halde, karışmadığını ve İntizamını bozmadığını; hem ayrı ayrı pek çok vazifeler yaptığı halde, hiç şaşırmadan yapıldığını ve o parçaya ve zerreye pek çok ağır

yükler yüklendiği halde hiç za'f göstermeyerek, geri kalmayarak İntizam ile taşıdığını; hem binler ayrı ayrı Kelime, ayrı ayrı tarzda, mânada o küçücük kulak ve lisanlara Kemal-i İntizamla gelip çıkıp, hiç karışmayarak bozulmayarak o küçücük kulaklara girip, o gayet incecik lisanlardan çıktığı ve o her zerre ve her parçacık, bu acib vazifeleri görmekle beraber kemal-i serbestiyet ile cezbedarane hal dili ile ve mezkûr Hakikatın şehadeti ve

lisanıyla **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** deyip gezer ve fırtınaların ve şimşek veberk ve gök gürültüsü gibi havayı çarpıştırıcı dalgalar içerisinde İntizamını ve vazifelerini hiç bozmuyor ve şaşırmıyor ve bir iş diğer bir işe mani olmuyor... Ben Aynelyakîn müşahade ettim.

Demek ya herbir zerre ve herbir parça havada nihayetsiz bir hikmet ve nihayetsiz bir ilmi, iradesi ve nihayetsiz bir kuvveti, kudreti ve bütün zerrata hâkim-i mutlak bir hassaları bulunmak lâzımdır ki; bu işlere medar olabilsin. Bu ise, zerreler adedince muhal ve bâtıldır. Hiçbir şeytan dahi bunu hatıra getiremez. Öyle ise bu sahife-i havanın Hakkalyakîn, Aynelyakîn, İlmelyakîn derecesinde bedahetle Zât-ı Zülcelâl'in hadsiz gayr-ı mütenahî İlmi ve Hikmetle çalıştırdığı Kalem-i Kudret ve Kaderin mütebeddil sahifesi ve bir Levh-i Mahfuzun Âlem-i Tegayyürde ve mütebeddil şuûnatında bir Levh-i Mahv-İsbat namında yazar bozar tahtası hükmündedir.

İşte hava unsurunun yalnız nakl-i asvat vazifesinde mezkûr Cilve-i Vahdaniyeti ve mezkûr acaibi gösterdiği ve dalâletin hadsiz muhaliyetini izhar ettiği gibi, unsur-u havaînin sair ehemmiyetli vazifelerinden biri de elektrik, cazibe, dafia, ziya gibi sair letaifin naklinde şaşırmadan muntazaman, asvat naklindeki vazifeyi gördüğü aynı zamanda, bu vazifeleri dahi gördüğü aynı zamanında, bütün nebatat ve hayvanata teneffüs ve telkîh gibi hayata lüzumu bulunan levazımatı Kemal-i İntizam ile yetiştiriyor. Emir ve İrade-i İlâhiyyenin bir Arşı olduğunu kat'î bir surette isbat ediyor. Ve serseri tesadüf ve kör kuvvet ve sağır tabiat ve karışık, hedefsiz esbab ve âciz, camid, cahil maddeler bu sahife-i havaiyenin Kitabetine ve vazifelerine karışması hiçbir cihetle ihtimal ve imkânı bulunmadığını Aynelyakîn derecesinde isbat ettiğini kat'î kanaat getirdim ve herbir zerre ve herbir parça lisan-ı hal ile **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** dediklerini bildim ve

bu **هُوَ** anahtarı ile havanın maddî cihetindeki bu acaibi gördüğüm gibi, hava unsuru da bir **هُوَ** olarak Âlem-i Misâl ve Âlem-i Mânaya bir anahtar oldu.

Mütebâkisi şimdilik yazdırılmadı. Umuma binler Selâm.